

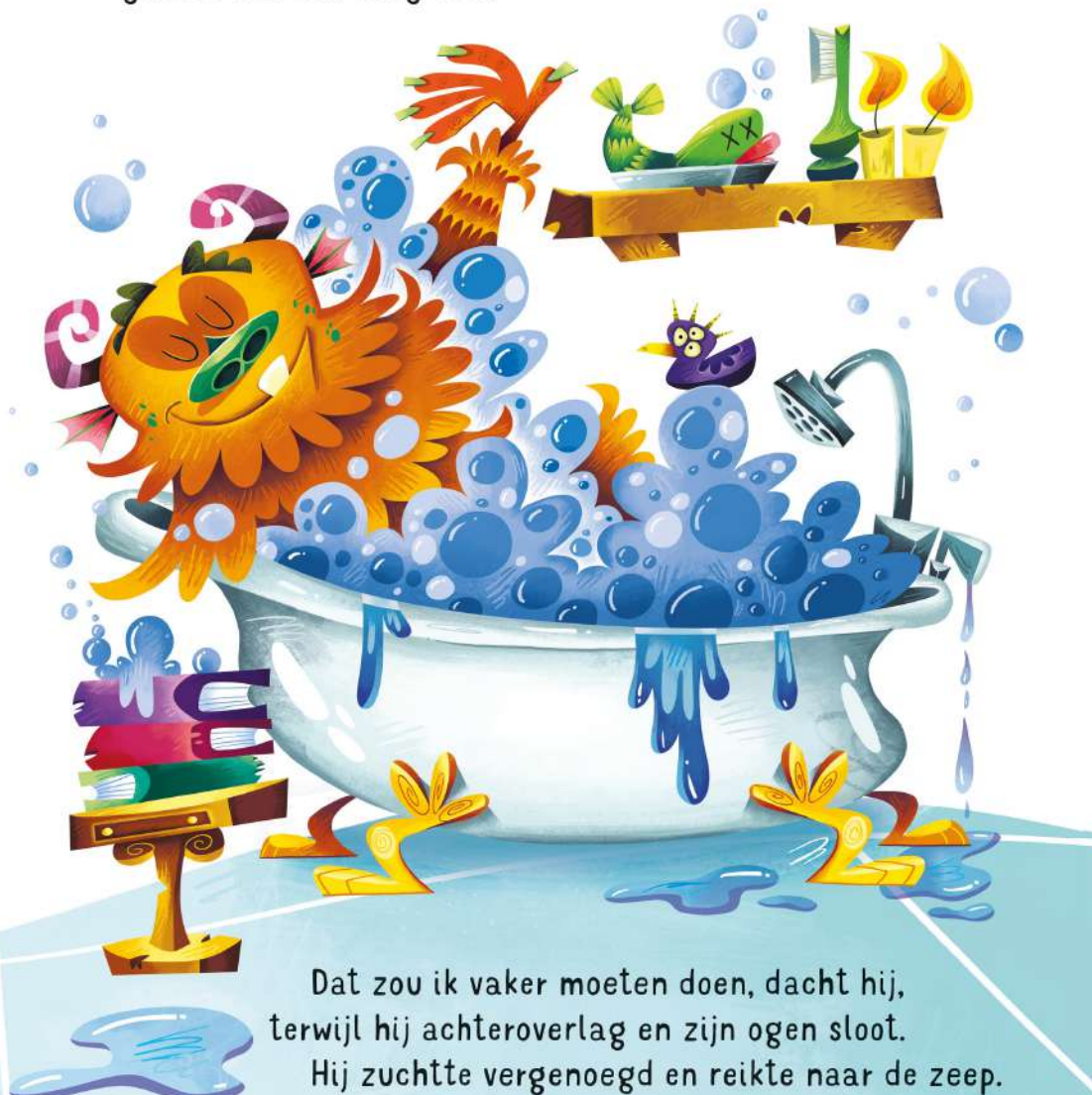
Xtink Factor

Wist je dat, lang geleden, elke stad een eigen **monster** had? En Gorgel was het beste. Hij was groot én luid, wat erg handig was om rovers – en andere monsters – weg te jagen. Hij woonde in een enorm huis, in het deftigste deel van de stad, dat de stadsbewoners voor hem hadden gekocht. Maar Gorgel had een geheim.

Hij was DOL op...
badderen.

Een keer per jaar deed hij de gordijnen dicht, vulde een kuip met heet, schuimend water en genoot van een lang bad.

Dat zou ik vaker moeten doen, dacht hij, terwijl hij achteroverlag en zijn ogen sloot. Hij zuchtte vergenoegd en reikte naar de zeep.

Zompirella stapte naar voren. 'Dames en heren, let op...' Ze klapte in haar handen en de stadswacht - ridders te paard - verscheen en stormde op haar af.

Bliksemsnel trok ze een enorme sok van haar voet en zwaaide ermee.

Een **RANZIGE,**
STINKENDE,
VIEZE en echt **VRESELIJKE**
geur verspreidde zich
over het plein.

De paarden steigerden. De ridders kokhalsden.
Ze klampten zich vast aan hun paarden, die alle
kanten op vluchtten.

Het publiek applaudisseerde enthousiast toen
Zompirella met een grijns haar sok weer aantrok.
Gorgel was onder de indruk, waardoor hij nog
zenuwachtiger werd.

Voordat Sung-min nog iets kon zeggen, stapte de trol zijn hut binnen. Hij klapte in zijn handen en er verscheen een bed naast dat van Sung-min. De trol had zijn intrek genomen!

Eerst genoot Sung-min wel van het gezelschap. Maar al gauw verlangde hij ernaar weer alleen te zijn.

De trol was aardig,
maar...

... hij maakte
VEEL lawaai...

... hij
schilderde op
de muren...

... hij maakte stinkend eten klaar en rook naar kool...

... hij liet overal
moddersporen achter.

... hij praatte
aan één stuk door...

... hij verloor
overal haren...

Toen Sung-min tegen de trol
zei dat hij moest verhuizen,
fronste die. 'Waarom? Ik ben hier
GRAAG. Jij bent mijn BESTE vriend.'

De stadsbewoners werden benieuwd waarom de monsters zoveel plezier hadden. Algauw wilde iedereen Karels kazen proeven...

... zelfs de stadsinspecteur!

MEER KAAS!

Dit IS heerlijk!

Waarom heb ik dit niet eerder geprobeerd?

De kaas STONK ZO ERG dat niets anders nog te ruiken was. Geen zeep of parfum, of de tientallen moerasmonsters. Maar hij was ZO LEKKER dat niemand het erg vond.

Jij ruikt lekker!

Jij ook!

De stad had nog nooit zoveel plezier gehad. En dat was nog niet alles. Algauw werden Karels STINKKAASPROEVERIJEN zo populair dat mensen en monsters ervoor van heinde en ver naar Maasstad kwamen.

Al noemde niemand het nog Maasstad...

BURRRRRP!

WELKOM IN
MAASSTAD
KAASSTAD

Elke dag was het hetzelfde liedje. Lucia wilde weglopen, maar had geen geld en kon nergens naartoe.

Op een dag, toen ze terugkwam van de markt, zag Lucia iets... vreemds.

Een berg gras tussen de bomen leek op haar af te komen.

Toen de berg dichterbij kwam, zag Lucia dat het geen berg was. Het was een met mos bedekte **trol**!

'H-hallo', stotterde ze.

'Wie ben jij?'

**IK HEB
HONGER!**

De meeste mensen zouden vluchten voor de **scherpe tanden** en **stinkadem** van de trol. Maar Lucia was niet bang.

'Arm schepsel', zei ze. 'Ik help je.' En ze haalde een groot brood uit haar mand, brak het en druppelde er honing op.

'Hier, voor jou.' En ze gaf het hem.